

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 6ης Απριλίου 2000 *

Στην υπόθεση T-188/98,

Aldo Kuijer, κάτοικος Ουτρέχτης (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενος από τους O. W. Brouwer και F. P. Louis, δικηγόρους Βρυξελλών, επικουρούμενος από την D. Curtin, καθηγήτρια του Πανεπιστημίου της Ουτρέχτης, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του M. Loesch, 11, rue Goethe,

προσφεύγων,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τους M. Bauer και M. Bishop, νομικούς συμβούλους, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον A. Morbilli, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

καθού,

* Πλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως του Συμβουλίου της 28ης Σεπτεμβρίου 1998, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση της 18ης Μαΐου 1999, με την οποία το Συμβούλιο αρνήθηκε στον προσφεύγοντα την πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. M. Moura Ramos, Πρόεδρο, V. Tiili και P. Mengozzi, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 14ης Οκτωβρίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- 1 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή ενέκριναν στις 6 Δεκεμβρίου 1993 έναν κώδικα συμπεριφοράς όσον αφορά την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 340, σ. 41, στο εξής: κώδικας συμπεριφοράς), με σκοπό να καθορίσουν τις αρχές που διέπουν την πρόσβαση στα έγγραφα που κατέχουν. Ο

κώδικας συμπεριφοράς θεσπίζει, μεταξύ άλλων, την ακόλουθη αρχή: «Το κοινό θα έχει την ευρύτερη δυνατή πρόσβαση στα έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή της Επιτροπής και του Συμβουλίου.»

- 2 Περαιτέρω, ο κώδικας συμπεριφοράς ορίζει: «Η Επιτροπή και το Συμβούλιο λαμβάνουν τα μέτρα για την εφαρμογή των προαναφερομένων διατάξεων πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994.»

- 3 Για να διασφαλίσει την εκτέλεση της υποχρέωσης αυτής, το Συμβούλιο εξέδωσε, στις 20 Δεκεμβρίου 1993, την απόφαση 93/731/ΕΚ σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Συμβουλίου (ΕΕ L 340, σ. 43).

- 4 Το άρθρο 1 της αποφάσεως 93/731 προβλέπει τα εξής:

«1. Το κοινό έχει πρόσβαση στα έγγραφα του Συμβουλίου σύμφωνα με τους όρους που προβλέπει η παρούσα απόφαση.

2. Ως έγγραφο του Συμβουλίου νοείται κάθε γραπτό κείμενο με στοιχεία που έχει στην κατοχή του το Συμβούλιο, ανεξάρτητα από τον χρησιμοποιούμενο υλικό φορέα, στον οποίο έχει καταχωρηθεί, με την επιφύλαξη του άρθρου 2, παράγραφος 2.»

5 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, έχει ως εξής:

«Δεν επιτρέπεται η πρόσβαση σε έγγραφο του Συμβουλίου του οποίου η κοινολόγηση είναι δυνατόν να αποβεί σε βάρος:

— της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος (δημόσια ασφάλεια, διεθνείς σχέσεις, νομισματική σταθερότητα, δικαστικές διαδικασίες, επιθεωρήσεις και έρευνες),

— (...)».

6 Το άρθρο 5 της ίδιας αποφάσεως έχει ως εξής:

«Ο Γενικός Γραμματέας απαντά εξ ονόματος του Συμβουλίου στις αιτήσεις πρόσβασης στα έγγραφα του Συμβουλίου, εκτός από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 7, παράγραφος 3, στις οποίες την απάντηση δίνει το Συμβούλιο.»

7 Το άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 3, έχει ως εξής:

«1. Οι αρμόδιες υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας ενημερώνουν γραπτώς τον αιτούντα, μέσα σε προθεσμία ενός μηνός, είτε για τη θετική συνέχεια που επιφυλάχθηκε στην αίτησή του είτε για την πρόθεση αρνητικής απάντησης. Στην τελευταία αυτή

περίπτωση ο ενδιαφερόμενος πληροφορείται επίσης τους λόγους της πρόθεσης αυτής καθώς και ότι διαθέτει προθεσμία ενός μηνός για να συντάξει επιβεβαιωτική αίτηση προκειμένου να επιτύχει την αναθεώρηση της θέσης αυτής, ειδάλως θεωρείται ότι παραιτήθηκε από την αρχική του αίτηση.

(...)

3. Η απόφαση απόρριψης μιας επιβεβαιωτικής αίτησης, η οποία πρέπει να υποβληθεί μέσα σε ένα μήνα από την υποβολή της αρχικής αίτησης, είναι δεόντως αιτιολογημένη (...).»

Ιστορικό της διαφοράς

- 8 Ο προσφεύγων είναι πανεπιστημιακός διδασκων-ερευνητής στον τομέα του δικαιώματος ασύλου και μεταναστεύσεως.
- 9 Με επιστολή της 3ης Ιουλίου 1998, την οποία απηύθυνε στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου, ο προσφεύγων ζήτησε να του επιτραπεί η πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα που συνδέονται με τη δραστηριότητα του Κέντρου Ενημερώσεως, Μελετών και Ανταλλαγών σε θέματα ασύλου (ΚΕΜΑ). Η αίτηση αφορούσε τα ακόλουθα έγγραφα:

— κοινές εκθέσεις, αναλύσεις ή εκτιμήσεις οι οποίες καταρτίστηκαν από το ΚΕΜΑ ή σε συνεργασία με αυτό κατά τη διάρκεια των ετών 1994 έως 1997 και, στο μέτρο

που είναι ήδη διαθέσιμα, για το έτος 1998, στον τομέα της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας (ΚΕΠΠΑ), σχετικά με την κατάσταση στις τρίτες χώρες ή εδάφη από όπου κατάγονται ή στα οποία διαμένουν πολλά άτομα που ζητούν άσυλο και, πιο συγκεκριμένα, σε 28 χώρες που απαριθμούνται στην αίτηση (στο εξής: εκθέσεις του ΚΕΜΑ).

- τις εκθέσεις ενδεχομένων κοινών αποστολών ή αποστολών που πραγματοποιήθηκαν από κράτη μέλη σε τρίτες χώρες και διαβιβάστηκαν στο ΚΕΜΑ (στο εξής: εκθέσεις που έχουν καταρτιστεί για λογαριασμό του ΚΕΜΑ)
- τον κατάλογο που καταρτίστηκε από το ΚΕΜΑ ή σε συνεργασία με αυτό των ατόμων-συνδέσμων που ασχολούνται με υποθέσεις ασύλου στα κράτη μέλη (στο εξής: κατάλογος των ατόμων-συνδέσμων), με κάθε μεταγενέστερη μεταβολή.

10 Με έγγραφο της 28ης Ιουλίου 1998, ο Γενικός Γραμματέας απάντησε στον προσφεύγοντα ότι το ΚΕΜΑ είχε καταρτίσει εκθέσεις μεταξύ 1994 και 1998, σχετικά με την κατάσταση των ατόμων οι οποίοι έχουν ζητήσει άσυλο και επιστρέφουν στις χώρες καταγωγής τους, για τις ακόλουθες χώρες: Αλβανία, Αγκόλα, Σρι Λάνκα, Βουλγαρία, Τουρκία, Κίνα, Ζαΐρ, Νιγηρία και Βιετνάμ. Πάντως, ο Γενικός Γραμματέας απέρριψε την αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα αυτά καθώς και στον κατάλογο των ατόμων-συνδέσμων, δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 93/731. Όσον αφορά τις εκθέσεις που έχουν καταρτιστεί για λογαριασμό του ΚΕΜΑ, ο Γενικός Γραμματέας ενημέρωσε τον προσφεύγοντα ότι δεν υφίστατο κανένα έγγραφο τέτοιου είδους.

11 Με έγγραφο της 25ης Αυγούστου 1998, ο προσφεύγων υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 1, της αποφάσεως 93/731. Όσον αφορά τα έγγραφα του ΚΕΜΑ, δήλωσε ότι τον εκπλήσσει το γεγονός ότι «το Συμβούλιο είχε την πρόθεση να κρατήσει εμπιστευτικές, παραδείγματος χάριν, και τις εκθέσεις για χώρες όπως η Νιγηρία, το Ιράν και το Ιράκ, ενώ δυσκόλως μπορεί να υποστηριχθεί ότι οι σχέσεις μεταξύ της Ενώσεως και των χωρών αυτών είναι καλές». Όσον αφορά τις

εκθέσεις που έχουν καταρτιστεί για λογαριασμό του ΚΕΜΑ, ο προσφεύγων διευκρίνισε, μεταξύ άλλων, τους λόγους για τους οποίους είχε σχηματίσει την πεποίθηση ότι η απάντηση του Γενικού Γραμματέα περί ανυπαρξίας των εγγράφων αυτών ήταν εσφαλμένη. Ο προσφεύγων αμφισβήτησε επίσης το μέρος της αποφάσεως σχετικά με τον κατάλογο των ατόμων-συνδέσμων.

- 12 Με έγγραφο της 28ης Σεπτεμβρίου 1998, ο Γενικός Γραμματέας διαβίβασε στον προσφεύγοντα την απόφαση του Συμβουλίου περί απορρίψεως της επιβεβαιωτικής αιτήσεως (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση). Το έγγραφο έχει ως εξής:

«Κατόπιν ενδελεχούς εξετάσεως, το Συμβούλιο αποφάσισε να επιβεβαιώσει [την απόφαση του Γενικού Γραμματέα], όπως διατυπώθηκε στο έγγραφο της 28ης Ιουλίου 1998, σχετικά με τις αιτήσεις που αφορούν τις [εκθέσεις του ΚΕΜΑ και τον κατάλογο των ατόμων-συνδέσμων]. Κατόπιν εξετάσεως καθενός από τα ακόλουθα έγγραφα, το Συμβούλιο αποφάσισε να μην τα κοινοποιήσει για τους ακόλουθους λόγους:

α) [αριθμός εγγράφου]: Συνοδευτικό σημείωμα του Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου προς το ΚΕΜΑ: έκθεση των προϊσταμένων αποστολής των δώδεκα ως προς την κατάσταση των ατόμων οι οποίοι έχουν ζητήσει άσυλο [χώρας] και επιστρέφουν στην [ίδια χώρα]. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει πολύ κρίσιμες πληροφορίες ως προς την πολιτική, οικονομική και κοινωνική κατάσταση [της οικείας χώρας], οι οποίες παρασχέθηκαν από τους προϊσταμένους αποστολής των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στη χώρα αυτή. Το Συμβούλιο έχει τη γνώμη ότι η κοινοποίηση των πληροφοριών αυτών μπορεί να βλάψει τις σχέσεις μεταξύ Ευρωπαϊκής Ενώσεως και [της χώρας αυτής]. Συνεπώς, το Συμβούλιο αποφάσισε να αρνηθεί την πρόσβαση στα έγγραφα αυτά κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως [93/731] (διεθνείς σχέσεις).

(...)

β) Κατάλογος των ατόμων[-συνδέσμων] του ΚΕΜΑ που εμπλέκονται σε υποθέσεις ασύλου: ο Γενικός Γραμματέας δεν ήταν σε θέση να βρει συγκεκριμένο έγγραφο του Συμβουλίου περιλαμβάνον [τέτοιο] κατάλογο (...).

Περαιτέρω, το Συμβούλιο θα εξακολουθήσει τις έρευνές του για να βρει έγγραφα (από το 1994) περιλαμβάνοντα εκθέσεις που έχουν εκπονηθεί για λογαριασμό του ΚΕΜΑ (...). Ο προσφεύγων θα πληροφορηθεί τα αποτελέσματα των ερευνών αυτών σε εύθετο χρόνο.»

- 13 Στις 14 Οκτωβρίου 1998, ο προσφεύγων πληροφορήθηκε ότι, κατόπιν των ερευνών που πραγματοποίησαν οι αρμόδιες υπηρεσίες του Γενικού Γραμματέα, αποφασίστηκε να του επιτραπεί η πρόσβαση σε δέκα εκθέσεις που έχουν συντάξει οι δανικές αρχές σχετικά με αποστολές έρευνας που πραγματοποιήθηκαν σε τρίτες χώρες. Ο προσφεύγων πληροφορήθηκε επίσης ότι η πρόσβαση σε τέσσερις άλλες εκθέσεις που καταρτίστηκαν για λογαριασμό του ΚΕΜΑ από αρχές άλλων κρατών μελών (που απαριθμούνται στο έγγραφο) δεν του επιτρέπεται, για τον ακόλουθο λόγο, που επαναλαμβάνεται για καθένα από τα έγγραφα αυτά:

«Ο Γενικός Γραμματέας φρονεί ότι η κοινοποίηση των λεπτομερεστάτων και χρήσιμων πληροφοριών της εκθέσεως αυτής μπορεί να διακυβεύσει τις σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ενώσεως με [την εν λόγω χώρα], καθώς και τις διμερείς σχέσεις μεταξύ [του κράτους μέλους οι υπηρεσίες του οποίου πραγματοποίησαν την αποστολή] και της χώρας αυτής. Συνεπώς, δεν επιτρέπεται η πρόσβαση στο έγγραφο αυτό, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως [93/731] (διεθνείς σχέσεις).»

- 14 Με έγγραφο της 18ης Μαΐου 1999, ο Γενικός Γραμματέας κοινοποίησε στον προσφεύγοντα νέα απάντηση του Συμβουλίου στην επιβεβαιωτική αίτηση της

25ης Αυγούστου 1998. Με την απάντηση αυτή, το Συμβούλιο επισήμανε ότι υπήρχε όντως κατάλογος των ατόμων-συνδέσμων και περιλαμβανόταν στο έγγραφο 5971/2/98 ΚΕΜΑ 18. Συνεπώς, ο Γενικός Γραμματέας παραδεχόταν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν εσφαλμένη επί του σημείου αυτού.

- 15 Το Συμβούλιο πάντως ηρνεύει να επιτρέψει την πρόσβαση στο έγγραφο αυτό δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 93/731. Το Συμβούλιο διευκρίνιζε με την απάντησή του: «Το [εν λόγω] έγγραφο περιλαμβάνει κατάλογο των ατόμων-συνδέσμων που έχουν καθοριστεί σε κάθε κράτος μέλος, τα οποία μπορούν να ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με τα άτομα που ζητούν άσυλο [καθώς και] πληροφορίες που αφορούν τις χώρες καταγωγής για τις οποίες είναι υπεύθυνα, την επαγγελματική τους διεύθυνση και τους απευθείας αριθμούς τηλεφώνου και τηλεομοιοτύπου τους.» Το Συμβούλιο συνέχιζε επιβεβαιώνοντας ότι στα κράτη μέλη εναπόκειται να αποφασίσουν αν αυτό το είδος πληροφοριών μπορεί να κοινοποιηθεί και σε ποια έκταση. Επισήμαινε ότι ορισμένα από τα κράτη μέλη αντιτίθενται στη δημοσίευση αυτή προκειμένου να διατηρήσουν την αποτελεσματική λειτουργία των διοικητικών τους υπηρεσιών. Αν το Συμβούλιο κοινολογήσει τις πληροφορίες αυτές, που του έχουν διαβιβαστεί με τον συγκεκριμένο σκοπό να δημιουργηθεί εσωτερικό δίκτυο ατόμων-συνδέσμων για τη διευκόλυνση της συνεργασίας και του συντονισμού σε θέματα δικαιώματος ασύλου, τα κράτη μέλη θα διστάζουν στο μέλλον να του παρέχουν τέτοιου είδους πληροφορίες. Υπό τις συνθήκες αυτές, η δημοσιοποίηση του εγγράφου αυτού μπορεί να θίξει το δημόσιο συμφέρον ως προς τη λειτουργία της ανταλλαγής πληροφοριών και τον συντονισμό μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα του δικαιώματος ασύλου και μεταναστεύσεως.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 16 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Δεκεμβρίου 1998, ο προσφεύγων άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 17 Η γραπτή διαδικασία τελείωσε στις 28 Απριλίου 1999 με την παραίτηση του προσφεύγοντος από την κατάθεση υπομνήματος απαντήσεως.

- 18 Με έγγραφο της 26ης Μαΐου 1999, το Συμβούλιο γνωστοποίησε στο Πρωτοδικείο ότι, αφού επανεξέτασε την αίτηση του προσφεύγοντος ως προς τον κατάλογο των ατόμων-συνδέσμων, αποφάσισε να αρνηθεί την πρόσβαση στο έγγραφο αυτό και επισύναψε τη νέα απάντηση που απηύθυνε στον προσφεύγοντα με επιστολή της 18ης Μαΐου 1999.
- 19 Κατόπιν προσκλήσεως του Πρωτοδικείου, ο προσφεύγων κατέθεσε παρατηρήσεις επί της αποφάσεως αυτής στις 8 Ιουλίου 1999. Με τις παρατηρήσεις του αυτές, ο προσφεύγων αντικρούει τη νέα αυτή απόφαση και ζητεί από το Πρωτοδικείο, στο μέτρο που η απόφαση παρέχει μόνο νέα αιτιολογία στην άρνηση και για λόγους οικονομίας της διαδικασίας, να δεχθεί την τροποποίηση των λόγων που προβλήθηκαν προς στήριξη της αιτήσεώς του περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως ως προς τον κατάλογο των ατόμων-συνδέσμων.
- 20 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν γραπτώς σε ορισμένα ερωτήματα. Το Συμβούλιο, κατόπιν αιτήσεως του Πρωτοδικείου, προσκόμισε αντίγραφο των εκθέσεων που είχαν καταρτίσει οι δανικές αρχές για λογαριασμό του ΚΕΜΑ, στις οποίες επιτράπηκε η πρόσβαση στον προσφεύγοντα.
- 21 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 14ης Οκτωβρίου 1999.
- 22 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση·
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

23 Το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

24 Ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασης καθόσον απορρίπτει την αίτησή του προσβάσεως στις εκθέσεις του ΚΕΜΑ, στις εκθέσεις που έχουν καταρτιστεί για λογαριασμό του ΚΕΜΑ και στον κατάλογο των ατόμων-συνδέσμων. Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους. Ο πρώτος αντλείται από παραβίαση της απόφασης 93/731, καθόσον η πρόσβαση στα έγγραφα που ζητήθηκαν δεν θίγει τις διεθνείς σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η άρνηση δεν θεμελιώνεται σε συγκεκριμένη εκτίμηση του περιεχομένου των εγγράφων αυτών και το Συμβούλιο αρνήθηκε την μερική πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από τη μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολόγησης. Ο τρίτος αντλείται από παραβίαση της θεμελιώδους αρχής του κοινοτικού δικαίου περί προσβάσεως στα έγγραφα των κοινοτικών θεσμικών οργάνων.

25 Περαιτέρω, ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο, κατ' εφαρμογήν του καθήκοντος αγαστής συνεργασίας μεταξύ των κοινοτικών οργάνων, να υποχρεώσει το Συμβούλιο να προσκομίσει το σύνολο των επιδικών εγγράφων στην περίπτωση που το Συμβούλιο δεν τα προσκομίσει οικειοθελώς.

- 26 Όπως έχει ήδη αναφερθεί, το Συμβούλιο, στις 18 Μαΐου 1999, εξέδωσε νέα απόφαση σε απάντηση της επιβεβαιωτικής αιτήσεως όσον αφορά τον κατάλογο των ατόμων-συνδέσμων. Το θεσμικό όργανο αναγνώρισε ότι η προσβαλλομένη απόφαση πάσχει πραγματική πλάνη και δικαιολόγησε την άρνησή του με νέα αιτιολογία. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Πρωτοδικείο θα κρίνει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση της 18ης Μαΐου 1999, ενόψει των λόγων που προβλήθηκαν με την προσφυγή όπως αναδιατυπώθηκαν από τον προσφεύγοντα με τις παρατηρήσεις που κατέθεσε στις 8 Ιουλίου 1999, σύμφωνα με το αίτημά του.
- 27 Κατ' αρχάς, το Πρωτοδικείο θα εξετάσει τον λόγο που αντλείται από τη μη τήρηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

Επί του λόγου που αντλείται από τη μη τήρηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 28 Ο προσφεύγων φρονεί ότι η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των άρθρων 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 253 ΕΚ) και 7, παράγραφος 3, της αποφάσεως 93/731.
- 29 Όσον αφορά τις εκθέσεις του ΚΕΜΑ, το Συμβούλιο απλώς παρατηρεί ότι περιλαμβάνουν λεπτομερείς πληροφορίες περί της πολιτικής καταστάσεως των εν λόγω χωρών, χωρίς να διευκρινίζει κατά ποιο τρόπο η δημοσιοποίησή τους μπορεί να θίξει τις σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ενώσεως με τις χώρες αυτές. Ο προσφεύγων δεν έλαβε καμία πληροφορία για τους λόγους για τους οποίους, για κάθε χώρα, τα έγγραφα δεν μπορούν

να δημοσιευθούν και, συνεπώς, δεν ήταν σε θέση να προστατεύσει τα συμφέροντά του, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου.

- 30 Παρά τη διαφοροποίηση της κατάστασης καθεμιάς από τις εμπλεκόμενες χώρες, το θεσμικό όργανο δεν έδωσε, για κάθε έκθεση, παρά μια σύντομη και πανομοιότυπη απάντηση, περιέχουσα τον ίδιο ισχυρισμό, χωρίς να χαρακτηρίσει το είδος των πληροφοριών που περιλαμβάνονταν σε καθένα από τα έγγραφα και χωρίς να διευκρινίσει αν η δημοσιοποίηση των πληροφοριών αυτών μπορεί να θίξει το δημόσιο συμφέρον. Η πρόσβαση σε ένα έγγραφο ουδέποτε μπορεί να απαγορευθεί με απλή αναφορά της κατηγορίας στην οποία το έγγραφο αυτό ανήκει.
- 31 Όσον αφορά τις εκθέσεις που έχουν καταρτιστεί για λογαριασμό του ΚΕΜΑ, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, αφού του προσκομίστηκαν αποδείξεις περί της υπάρξεώς τους, περιορίστηκε επίσης να απαντήσει στην αίτηση προσβάσεως αορίστως, χωρίς καν να χαρακτηρίσει το είδος των περιεχομένων πληροφοριών. Τούτο καταδεικνύει ότι το Συμβούλιο προέβη απλώς σε μηχανική και συνολική εκτίμηση του περιεχομένου της εξαιρέσεως του δημοσίου συμφέροντος σχετικά με τις δημόσιες σχέσεις, αντίθετα προς ό,τι απαιτεί η νομολογία. Είναι αδύνατον για τον προσφεύγοντα, βάσει τέτοιας απαντήσεως, να κρίνει αν το Συμβούλιο εφάρμοσε ορθώς την προαναφερθείσα εξαίρεση.
- 32 Περαιτέρω, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, όταν επιβεβαιώνεται η απόρριψη της αιτήσεως προσβάσεως για διαφορετικούς λόγους από αυτούς της αρχικής αρνήσεως και, εν τοις πράγμασι, αντιφατικούς, η αιτιολογία της μεταβολής αυτής πρέπει να εκτίθεται κατά σαφή και μη επιδεχόμενο αμφιβολία τρόπο στην απόφαση που εκδίδεται επί της επιβεβαιωτικής αιτήσεως.
- 33 Πρώτον, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι η χρησιμοποίηση των ιδίων όρων προς περιγραφή παρεμφερών καταστάσεων δεν σημαίνει οπωσδήποτε ότι δίδεται προκαθορισμένη απάντηση με μια καθιερωμένη διατύπωση, αλλά συνιστά δικαιολογημένη και μάλιστα αναγκαία πρακτική όταν οι εν λόγω εκθέσεις έχουν κοινά χαρακτηριστικά στοιχεία.

- 34 Δεύτερον, το Συμβούλιο επισημαίνει ότι ο προσφεύγων ασχολείται με την πρακτική εφαρμογή και την ενεργό έρευνα στον τομέα του δικαιώματος ασύλου και μεταναστεύσεως. Λαμβανομένων επίσης υπόψη των πληροφοριακών στοιχείων που περιλαμβάνονται στην προσφυγή, δικαιολογημένα επομένως μπορεί να θεωρηθεί ότι ο προσφεύγων γνωρίζει το τυπικό περιεχόμενο των κοινών εκθέσεων για τις τρίτες χώρες. Συνειπώς, δεν ήταν απαραίτητο να του περιγραφεί λεπτομερώς το είδος των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στις εκθέσεις αυτές.
- 35 Τρίτον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι οι λόγοι απορρίψεως της αιτήσεως προσβάσεως στις εκθέσεις του ΚΕΜΑ και στις εκθέσεις που έχουν καταρτιστεί για λογαριασμό του ΚΕΜΑ, οι οποίοι εκτίθενται στην αρχική απάντηση του Γενικού Γραμματέα και στην προσβαλλομένη απόφαση, δεν είναι αντιφατικοί αλλά έχουν πλήρη συνοχή καθόσον αναφέρονται σε ευαίσθητες πληροφορίες που περιλαμβάνονται στις εκθέσεις αυτές, η δημοσιοποίηση των οποίων μπορεί να θίξει τις σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένώσεως με τις τρίτες χώρες. Βασιζόμενο στην απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 1995, C-466/93, Atlanta Fruchthandelsgesellschaft κ.λπ. (II) (Συλλογή 1995, σ. I-3799, σκέψη 16), το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, από την παρασχεθείσα με την προσβαλλομένη απόφαση αιτιολογία, προκύπτει το ουσιώδες μέρος του επιδιωχθέντος σκοπού και, συνεπώς, είναι επαρκής.

Κρίση του Πρωτοδικείου

- 36 Υπενθυμίζεται ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως των ατομικών αποφάσεων έχει διττό σκοπό, δηλαδή να παρέχεται, αφενός, στους ενδιαφερομένους η δυνατότητα να γνωρίζουν τη δικαιολόγηση του ληφθέντος μέτρου ώστε να προασπίζουν τα δικαιώματά τους και, αφετέρου, στον κοινοτικό δικαστή να ασκεί τον έλεγχο του νομιμότητας της αποφάσεως (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 1990, C-350/88, Delacre κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-395, σκέψη 15, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 1997, T-105/95, WWF UK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-313, σκέψη 66). Το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας αποφάσεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις αυτές πρέπει να εκτιμάται σε σχέση όχι μόνο με το γράμμα της, αλλά και με το γενικό πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται, καθώς και με το σύνολο των νομικών κανόνων που διέπουν το σχετικό θέμα (απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Φεβρουαρίου 1996, C-122/94, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. I-881, σκέψη 29).

- 37 Περαιτέρω, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι το Συμβούλιο υποχρεούνταν να εξετάσει για κάθε έγγραφο στο οποίο ζητήθηκε η πρόσβαση αν, σε σχέση με τις πληροφορίες που διαθέτει, η δημοσιοποίηση μπορεί πράγματι να θίξει μία από τις πτυχές του δημοσίου συμφέροντος που προστατεύεται από την πρώτη κατηγορία εξαιρέσεων (απόφαση της 17ης Ιουνίου 1998, Τ-174/95, Svenska Journalistförbundet κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. ΙΙ-2289, σκέψη 112).
- 38 Επομένως, το Συμβούλιο πρέπει να εμφανίζει στην αιτιολογία της αποφάσεώς του ότι προέβη σε συγκεκριμένη εκτίμηση των επιδίκων εγγράφων.
- 39 Συναφώς, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι οι εκθέσεις του ΚΕΜΑ και οι εκθέσεις που έχουν καταρτιστεί για λογαριασμό του ΚΕΜΑ ανήκουν όλες στην ίδια κατηγορία καθόσον έχουν κοινά χαρακτηριστικά. Αυτή η άποψη δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Πράγματι, οι εκθέσεις αυτές περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με χρονικές περιόδους που ποικίλλουν από το 1994 έως το 1998 και αφορούν εντελώς διαφορετικές τρίτες χώρες όπως το Ζαΐρ και η Κίνα, με τις οποίες η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει πολύ ευμετάβλητες διπλωματικές σχέσεις.
- 40 Περαιτέρω, η εξέταση των δέκα εκθέσεων που καταρτίστηκαν για λογαριασμό του ΚΕΜΑ από τις δανικές αρχές, η πρόσβαση στις οποίες επιτράπηκε στον προσφεύγοντα, καταδεικνύει ότι οι περιλαμβανόμενες στα έγγραφα αυτά πληροφορίες ποικίλλουν ουσιωδώς όχι μόνον ως εκ της φύσεώς τους (περιγραφή του πολιτικού, οικονομικού, δικαστικού, στρατιωτικού συστήματος, της καταστάσεως όσον αφορά τα δικαιώματα του ανθρώπου, των σχέσεων μεταξύ τάξεων ή μειονοτήτων, του επιπέδου πολιτικής ασφάλειας κ.λπ.), αλλά και λόγω του βαθμού ευαισθησίας τους.
- 41 Πάντως, από την αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως, όπου το Συμβούλιο απλώς επισήμανε ότι οι εκθέσεις περιέχουν ευαίσθητες πληροφορίες η δημοσιοποίηση των οποίων μπορεί να θίξει τις σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις εν λόγω χώρες

(βλ. σκέψη 15 ανωτέρω), δεν προκύπτει ότι εξέτασε κάθε ένα από τα έγγραφα αυτά συγκεκριμένα, αλλά μόνον πολύ συνοπτικά ή κατά ομάδες που παρουσιάζουν τα ίδια ουσιώδη χαρακτηριστικά.

42. Εξάλλου, από τον φάκελο της υποθέσεως προκύπτει ότι δεν επιτράπηκε η πρόσβαση σε τέσσερις άλλες εκθέσεις που είχαν καταρτιστεί για λογαριασμό του ΚΕΜΑ, ενώ, σύμφωνα με το Συμβούλιο, είχαν εντελώς ανάλογο περιεχόμενο με το περιεχόμενο των δέκα προαναφερθεισών δανικών εκθέσεων. Πάντως, η απόφαση αυτή ελήφθη χωρίς το Συμβούλιο να προτείνει καμία δικαιολογία επιτρέπουσα στον προσφεύγοντα να κατανοήσει τους λόγους για τους οποίους η δημοσιοποίηση των τεσσάρων αυτών εκθέσεων μπορεί να προκαλούσε διάφορες συνέπειες στις διπλωματικές σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.
43. Υπό τις συνθήκες αυτές, μολονότι το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι προέβη σε συγκεκριμένη ανάλυση καθενός από τα ζητηθέντα έγγραφα, η ανάλυση αυτή δεν προκύπτει από την αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως.
44. Επιπροσθέτως, όταν μια απάντηση επιβεβαιώνει την απόρριψη αιτήσεως βάσει των ίδιων λόγων, πρέπει να εξεταστεί η επάρκεια της αιτιολογίας ενόψει της ανταλλαγής αλληλογραφίας μεταξύ του κοινοτικού οργάνου και του αιτούντος στο σύνολό της, λαμβανομένων υπόψη των πληροφοριών τις οποίες ο αιτών είχε στη διάθεσή του όσον αφορά τη φύση και το περιεχόμενο των ζητούμενων εγγράφων.
45. Μολονότι το πλαίσιο στο οποίο τοποθετείται η λήψη της αποφάσεως μπορεί να αμβλύνει τις απαιτήσεις αιτιολογίας που βαρύνουν το κοινοτικό όργανο, μπορεί επίσης, αντιθέτως, να τις καταστήσει πιο επαχθείς υπό συγκεκριμένες περιστάσεις.
46. Τούτο συμβαίνει όταν, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εκδικάσεως αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφα, ο προσφεύγων προβάλλει στοιχεία δυνάμει να διακυβεύσουν το βάσιμο της πρώτης αρνήσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, οι απαιτήσεις αιτιολογίας επι-

βάλλουν στο θεσμικό όργανο την υποχρέωση απαντήσεως στην επιβεβαιωτική αίτηση υποδεικνύοντας τους λόγους για τους οποίους η φύση των στοιχείων αυτών δεν μπορεί να μεταβάλει τη θέση του. Σε αντίθετη περίπτωση, ο αιτών δεν μπορεί να κατανοήσει τους λόγους για τους οποίους ο συντάκτης της απαντήσεως στην επιβεβαιωτική αίτηση αποφάσισε να εμμένει στους ίδιους λόγους προς επιβεβαίωση της αρνήσεως.

47. Εν προκειμένω, ο προσφεύγων, με την επιβεβαιωτική του αίτηση, εξέθεσε, όσον αφορά τις εκθέσεις του ΚΕΜΑ, τα επιχειρήματα που τον οδήγησαν να σκεφθεί ότι δεν δικαιολογούνται οι φόβοι που εξέφρασε ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου ως προς τη δημοσιοποίηση των επιδικών εγγράφων. Πάντως, το Συμβούλιο, με την προσβαλλόμενη απόφαση, δεν προέβαλε κανένα λόγο για να αντικρούσει τα επιχειρήματα αυτά και να καταστήσει αντιληπτή στον προσφεύγοντα τη δικαιολογία διατηρήσεως της αρνήσεως.
48. Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις αιτιολογίας του άρθρου 190 της Συνθήκης και πρέπει να ακυρωθεί.

Επί του λόγου που αντλείται από την παραβίαση της αποφάσεως 93/731 καθόσον το Συμβούλιο δεν επέτρεψε τη μερική πρόσβαση στα έγγραφα

Επιχειρήματα των διαδίκων

49. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, αποκλείοντας τη δυνατότητα χορηγήσεως μερικής προσβάσεως στα έγγραφα, το Συμβούλιο παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας. Αν η

δημοσιοποίηση ορισμένων εκθέσεων μπορούσε να διακυβεύσει την προστασία του δημοσίου συμφέροντος, στο Συμβούλιο εναπέκειτο να επιτρέψει την πρόσβαση, τουλάχιστον, στα αποσπάσματα των εκθέσεων που δεν εμπίπτουν στην εξαίρεση. Η λύση αυτή είναι αναγκαία για να διασφαλιστεί στο κοινό η ευρύτερη δυνατή πρόσβαση στα έγγραφα του Συμβουλίου.

- 50 Όσον αφορά τον κατάλογο των ατόμων-συνδέσμων, το Συμβούλιο μπορούσε να σεβαστεί το δικαίωμα του προσφεύγοντος για πρόσβαση στον φάκελο αυτό χωρίς, παρ' όλ' αυτά, να παρακωλύσει την ορθή λειτουργία του δικτύου ανταλλαγής πληροφοριών σε θέματα δικαιώματος ασύλου, που έχει εγκαθιδρυθεί μεταξύ των διοικήσεων των κρατών μελών, με την απλή διαγραφή των απευθείας αριθμών τηλεφώνων και διευθύνσεων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.
- 51 Το Συμβούλιο αμφισβητεί τη δυνατότητα παροχής μερικής προσβάσεως στα έγγραφα. Πρώτον, στηρίζει την απόφασή του σε ερμηνεία συνάδουσα με το γράμμα και το πνεύμα της αποφάσεως 93/731. Αφενός, στην πράξη αυτή γίνεται μνεία δικαιώματος προσβάσεως στα «έγγραφα» του Συμβουλίου και όχι στις πληροφορίες που κατέχει το Συμβούλιο. Αφετέρου, ο σκοπός της αποφάσεως αυτής είναι να επιτρέπεται η πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Συμβουλίου και όχι στα πληροφοριακά στοιχεία που αυτά περιέχουν.
- 52 Δεύτερον, το Συμβούλιο στηρίζεται στα χαρακτηριστικά στοιχεία των εκθέσεων που έχει ζητήσει ο προσφεύγων. Το Συμβούλιο δεν μπορεί να επιτρέψει την πρόσβαση σε ορισμένα αποσπάσματα των εγγράφων αυτών διότι οι δυσχέρειες συνίστανται ακριβώς στον καθορισμό των αποσπασμάτων τα οποία δεν αποτελούν κίνδυνο δημιουργίας προβλημάτων στις σχέσεις με ορισμένες τρίτες χώρες. Ο μόνος τρόπος αποφυγής, με βεβαιότητα, του κινδύνου αυτού είναι να γίνουν διαβουλευσεις με την εν λόγω χώρα, πράγμα το οποίο θα διακύβευε προδήλως τα συμφέροντα που πρέπει να προστατεύει το Συμβούλιο.

- 53 Όσον αφορά τον κατάλογο των ατόμων-συνδέσμων, το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι, όταν ένα έγγραφο περιέχει πληροφορίες προερχόμενες από διάφορα κράτη μέλη, ο περιορισμός της προσβάσεως στα στοιχεία που έχουν κοινοποιηθεί από ορισμένα κράτη μέλη θα αποξενώσει τα άλλα από την κοινή γνώμη.

Κρίση του Πρωτοδικείου

- 54 Προεισαγωγικά, υπενθυμίζεται ότι, όπως έχει ήδη κρίνει το Πρωτοδικείο, η ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 93/731 πρέπει να γίνει ενόψει της αρχής του δικαιώματος στην πληροφόρηση και της αρχής της αναλογικότητας. Επομένως, το Συμβούλιο έχει την υποχρέωση να εξετάζει αν πρέπει να επιτρέψει τη μερική πρόσβαση στα στοιχεία που δεν καλύπτονται από τις εξαιρέσεις (απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Ιουλίου 1999, Τ-14/98, Hautala κατά Συμβουλίου, που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 87).
- 55 Επιπλέον, η αρχή της αναλογικότητας επιτρέπει στο Συμβούλιο, σε ειδικές περιπτώσεις που ο όγκος του εγγράφου ή των υπό εξέταση χωρίων συνεπάγεται δυσανάλογη διοικητική προσπάθεια, να σταθμίσει, αφενός, το συμφέρον της προσβάσεως του κοινού στα χωρία αυτά και, αφετέρου, τον φόρτο της απαιτούμενης εργασίας. Το Συμβούλιο θα μπορούσε έτσι, στις ειδικές αυτές περιπτώσεις, να διασφαλίζει το συμφέρον της χρηστής διοικήσεως (προαναφερθείσα απόφαση Hautala κατά Συμβουλίου, σκέψη 86).
- 56 Εν πάση περιπτώσει, όπως έχει ήδη επισημανθεί στη σκέψη 37 ανωτέρω, το Συμβούλιο έχει την υποχρέωση να προβαίνει σε συγκεκριμένη εκτίμηση του κινδύνου που μπορεί να

έχει για το δημόσιο συμφέρον η δημοσιοποίηση των εγγράφων στα οποία έχει ζητηθεί η πρόσβαση. Υπό τις συνθήκες αυτές, η διαγραφή των κρίσιμων αποσπασμάτων των εγγράφων δεν πρέπει οπωσδήποτε να συνιστά αφόρητο φόρτο εργασίας για το κοινοτικό όργανο.

- 57 Εξάλλου, το επιχείρημα του Συμβουλίου σχετικά με τα χαρακτηριστικά στοιχεία των εκθέσεων που ζήτησε ο προσφεύγων και τη δυσχέρεια να καθορίσει, εν προκειμένω, ποια αποσπάσματα δεν καλύπτονται από την εξαίρεση δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Πράγματι, από την εξέταση των δέκα δανικών εκθέσεων που καταρτίστηκαν για λογαριασμό του ΚΕΜΑ, η πρόσβαση στις οποίες επιτράπηκε στον προσφεύγοντα, προκύπτει ότι ένα μεγάλο μέρος των πληροφοριακών στοιχείων που περιέχουν αποτελείται από περιγραφές και πραγματικά περιστατικά που προδήλως δεν εμπίπτουν στην προβληθείσα εξαίρεση.
- 58 Όσον αφορά την άρνηση προσβάσεως στον κατάλογο των ατόμων-συνδέσμων, διαπιστώνεται ότι ο προσφεύγων επιβεβαίωσε ρητώς, με τις παρατηρήσεις του στην απάντηση του Συμβουλίου της 18ης Μαΐου 1999, ότι δεν θέλει να έχει πρόσβαση στους αριθμούς τηλεφώνου και στις διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των προσώπων που περιέχει ο επίδικος κατάλογος.
- 59 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι μερική πρόσβαση, μόνο στα στοιχεία που έχουν ανακοινώσει ορισμένα κράτη μέλη, οδηγεί στην απομόνωση των λοιπών από την κοινή γνώμη, αρκεί η διαπίστωση ότι το Συμβούλιο δεν απέδειξε σε ποιο μέτρο οι θεωρήσεις αυτές μπορούν να εμπίπτουν στο πλαίσιο των προβλεπομένων στο άρθρο 4 της αποφάσεως 93/731 εξαιρέσεων.

- 60 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το Συμβούλιο, αρνούμενο να επιτρέψει την πρόσβαση σε αποσπάσματα των ζητηθέντων εγγράφων που δεν καλύπτονται από την προβληθείσα εξαίρεση δημοσίου συμφέροντος, εφάρμοσε την εν λόγω εξαίρεση δυσανάλογα.
- 61 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί χωρίς να είναι αναγκαίο να κριθεί το βάσιμο του λόγου που αντλείται από την παραβίαση της θεμελιώδους αρχής της προσβάσεως στα έγγραφα.
- 62 Στο μέτρο που το Πρωτοδικείο κρίνει ότι διαθέτει επαρκή στοιχεία για να κάνει δεκτές τις αξιώσεις του προσφεύγοντος και να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση στο σύνολό της, δεν κρίνει αναγκαίο να ζητήσει από το Συμβούλιο να του προσκομίσει τα εν λόγω έγγραφα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 63 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ηττήθηκε και ο προσφεύγων έχει υποβάλει σχετικό αίτημα, το Συμβούλιο πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Συμβουλίου της 28ης Σεπτεμβρίου 1998, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση της 18ης Μαΐου 1999, με την οποία το Συμβούλιο αρνήθηκε στον προσφεύγοντα την πρόσβαση σε ορισμένες εκθέσεις που έχουν καταρτιστεί από το Κέντρο Ενημερώσεως, Μελετών και Ανταλλαγών σε θέματα ασύλου και σε ορισμένες εκθέσεις κοινών αποστολών ή αποστολών που πραγματοποιήθηκαν από κράτη μέλη και διαβιβάστηκαν στο κέντρο αυτό, καθώς και στον κατάλογο των ατόμων-συνδέσμων τα οποία, στα κράτη, μέλη, ασχολούνται με υποθέσεις ασύλου.
- 2) Το Συμβούλιο φέρει, εκτός των δικών του εξόδων, τα έξοδα του προσφεύγοντος.

Moura Ramos

Tiili

Mengozzi

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Απριλίου 2000.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

V. Tiili